

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 69 PŽ-484/2019-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
i
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Božene Zajec, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izjaviteljice i Nikoline Mišković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja IVANA TIJANA, Čazma, Kralja Zvonimira 12, OIB 82503039198 kojeg zastupa punomoćnik Zlatko Gregurić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Zlatko Gregurić, Tatjana Figač Gregurić, Hrvoje Mladinić iz Bjelovara, protiv tuženika ZLATKA KOSCA, Mali Bukovec, Dubovica 4, OIB 70875793577, kojeg zastupa punomoćnik Damir Vukmanović, odvjetnik u Bjelovaru, radi naknade štete u iznosu od 768.937,26 kn, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-704/2016-62 od 22. listopada 2018., u sjednici vijeća održanoj 30. travnja 2021.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-704/2016-62 od 22. listopada 2018. u točki II. njezine izreke u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 410.267,24 kn.

r i j e š i o j e

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-704/2016-62 od 22. listopada 2018. u točki I. njezine izreke, u točki II. njezine izreke u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 283.220,20 kn te u točki III. i IV. njezine izreke i predmet vraća u navedenom dijelu prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima žalbenog postupka prvostupanjski sud će odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Osijeku naloženo je tuženiku isplatiti iznos od 75.449,82 kn s pripadajućim zateznim kamatama (točka I. izreke),

odbijen je tužbeni zahtjev za iznos od 693.487,44 kn (točka II. izreke), naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 56.750,00 kn (točka III. izreke) i odbijen je zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova u iznosu od 56.750,00 kn (točka IV. izreke).

2. Iz obrazloženja proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio, jer je ocijenio da je tuženik sukladno odredbi čl. 28. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06; dalje: SZ) dužan naknaditi štetu tužitelju, jer je skrivljeno povrijedio svoje dužnosti stečajnog upravitelja vezano uz nedokumentirane isplate s računa stečajnog dužnika u iznosu od 20.680,00 kn i vezano uz isplatu nagrade i naknade putnih troškova u ukupnom iznosu od 360.803,45 kn. Sud je od navedenog iznosa od 381.483,45 kn odbio ostale obveze stečajne mase na dan 31. prosinca 2017. i ocijenio da bi vjerovnicima prvog višeg isplatnog reda pripao iznos od 111.217,32 kn pa budući da tužiteljeva tražbina u ukupnom iznosu svih tražbina vjerovnika prvog višeg isplatnog reda sudjeluje sa 67,84%, ocijenio da je tužitelju šteta nastala u iznosu od 75.449,82 kn. U preostalom dijelu sud je odbio tužbeni zahtjev smatrajući ga neosnovanim i nedokazanim. O troškovima postupka odlučeno je primjenom čl. 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 57/11, 25/13 i 89/14).

3. Protiv presude žalbu je podnio tužitelj putem punomoćnika i osobno. Žalbom pobija točku II. i III. izreke zbog svih žalbenih razloga, u bitnome navodeći da sud nije cijenio sve izvedene dokaze sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a i da je pogrešno primijenio pravila o teretu dokazivanja. Tuženik je trebao u odnosu na ovršne i parnične postupke koje je vodio kao tužena strana, dokazati da neku obvezu nije mogao ispuniti i da je stoga došlo do pokretanja tih postupaka bez njegove krivnje, te je sud samo trebao ocijeniti je li te postupke bilo moguće izbjeći pravovremenim plaćanjem, odnosno predajom u posjed i sl. Tuženik je bio dužan ispunjavati obveze na način koji bi za stečajnog dužnika bio najmanje otegotan, s najmanje troškova. Sud nije pravilno primijenio materijalno pravo kada je odbijao troškove stečajnog postupka, odnosno obveze stečajne mase.

4. Tuženik nije dao odgovor na žalbu.

5. Protiv točke I. i IV. izreke presude, žalbu je podnio tuženik zbog svih žalbenih razloga u bitnome navodeći da tužitelj nema pravo zahtijevati isplatu štete za sebe, već za stečajnu masu. Sud nije uopće cijenio prigovor zastare posebno s obzirom na to da je protiv tuženika upravo tužitelj podnio kaznenu prijavu 16. kolovoza 2012. zbog istih radnji za koje se u ovoj parnici tvrdi da su uzrokovale štetu tužitelju. Smatra da sud ne može utvrđivati u parničnom postupku koliko bi pojedinom vjerovniku pripalo iz stečajne mase, jer ne raspolaže svim potrebnim podacima, slijedom čega je sud prekoračio tužbeni zahtjev i pogrešno primijenio materijalno pravo. Sud je odbio dokazne prijedloge tuženika iako su svjedoci mogli objasniti svrhu izvršenih isplata u iznosu od 20.680,00 kn, dok je isplata nagrade i troškova postupka izvršena na temelju valjane pravne osnove, odnosno rješenja stečajnog suca. Ukazuje da je sud stanje obveza stečajne mase uzeo na 31. prosinca 2017., a da i dalje ima troškova i ostalih obveza stečajne mase i da će i dalje biti namirivani

razlučni vjerovnici iz nekretnina stečajnog dužnika od kojih je jedan razlučni vjerovnik i sam tužitelj.

6. Tužitelj nije dao odgovor na žalbu.

7. Žalba tuženika je osnovana, dok je žalba tužitelja djelomično osnovana.

8. Pobijana presuda je ispitana u skladu s odredbom čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja kao vjerovnika za naknadu štete od tuženika kao stečajnog upravitelja stečajnog dužnika Moslavina d.d. u stečaju, u iznosu od 768.937,26 kn, na temelju odredbe čl. 28. st. 1. SZ-a.

10. Iz spisa proizlazi da je rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-29/08-11 od 23. srpnja 2008. tuženik imenovan stečajnim upraviteljem Moslavina d.d. za trgovinu na veliko i malo iz Čazme i da je navedenu dužnost obavljao do 17. veljače 2014. kada je rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-2/14-263 razriješen dužnosti stečajnog upravitelja. Tužitelj smatra da mu je šteta nanesena na sljedeće načine:

- jer je tuženik 12. svibnja 2009., 16. srpnja 2009. i 12. lipnja 2010. sa žiro-računa Moslavina d.d. u stečaju prenio iznose od 3.300,00 kn, 7.482,00 kn i 3.000,00 kn a da nije poznata svrha zbog koje je novac podignut,

- da je zbog neodgovornog ponašanja tuženik dopustio donošenje dvije presude zbog ogluhe i to: presudu zbog ogluhe Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Pm-254/09. od 3. travnja 2009. u pravnoj stvari tužitelja Darko Bartolčić, Marija Bartolčić i Josip Bartolčić svi iz Ivanske, protiv tuženika Moslavina d.d. u stečaju, čime je prouzročio trošak za Moslavinu d.d. u stečaju u iznosu od 2.831,63 kn i presudu zbog ogluhe Općinskog suda u Ivanić Gradu Stalna služba u Čazmi poslovni broj P-124/10. od 17. ožujka 2010. u pravnoj stvari tužitelja Dražen Dikić iz Čazme protiv tuženika Moslavina d.d. u stečaju čime je prouzročio trošak za Moslavinu d.d. u stečaju u ukupnom iznosu od 2.037,58 kn,

- da je bez opravdanog razloga odbio dobrovoljno predati u posjed Vindiji d.d. poslovni prostor u Čazmi pa je on predan u ovršnom postupku kod Općinskog suda u Ivanić Gradu Stalna služba u Čazmi pod poslovnim brojem Ovr-771/10 čime je također stečajnom dužniku bez razloga prouzročen trošak u iznosu od 13.733,00 kn kao i daljnji trošak radi prisilne naplate u spisu istog suda Ovr-329/11 u iznosu od 1.730,00 kn uvećano za kamatu odnosno ukupan trošak od 16.809,01 kn za koji iznos je tuženik također oštetio stečajnu masu,

- da tuženik kao stečajni upravitelj nije izvršio plaćanje računa za obveznu pričuvu društvu Beming d.o.o. Bjelovar u iznosu od 10.464,50 kn čime je prouzročio dodatni trošak u ukupnom iznosu od 3.366,09 kn,

- da tuženik nije namjerno plaćao komunalnu naknadu gradu Čazmi iako je imao dovoljno novca na žiro-računu zbog čega ju je grad Čazma bio primoran naplaćivati prisilnim putem uz zaračunavanje troškova prisilne naplate i kamata u

ovršnim postupcima na temelju rješenja o ovrsi od 31. ožujka 2009., 8. rujna 2009., 13. travnja 2010., 11. studenog 2010. i 25. svibnja 2011. čime je tuženik oštetio stečajnu masu, a time i stečajne vjerovnike po svim rješenjima za ukupan iznos od 4.578,23 kn,

- da tuženik nije podnio žalbu na rješenje o ovrsi od 8. rujna 2009. kojim je grad Čazma prisilno naplatio dug komunalne naknade koji je nastao prije pokretanja stečajnog postupka u iznosu od 12.840,79 kn za period od mjeseca srpnja 2007. do mjeseca srpnja 2008. čime je prouzročio štetu stečajnim vjerovnicima u navedenom iznosu,

- da nije dobrovoljno predao u posjed nekretninu prodanu kupcu Praetorian d.o.o. iz Čazme te je ona predana u ovršnom postupku kod Općinskog suda u Ivanić Gradu Stalna služba u Čazmi u predmetu poslovni broj Ovr-394/13 čime je oštetio stečajnu masu i stečajne vjerovnike za najmanje 4.975,00 kn uvećano za kamate,

- da je tuženik na dražbi koja je održana kod javnog bilježnika u Čazmi 12. ožujka 2010. radi prodaje zemljišta u Ivanskoj, unatoč tome što se pojavio potencijalni kupac naprasno prekinuo dražbu, s ciljem da se nekretnina ne proda po cijeni od 39.444,50 kn, pa je na sljedećoj zakazanoj dražbi navedena nekretnina prodana istom kupcu za 28.600,00 kn unatoč odluci Odbora vjerovnika od 27. srpnja 2010. da se zemljište ne može prodati ispod 50.000,00 kn, pri čemu se ne zna gdje je nestao uplaćeni iznos od strane kupca Josipa Alberta iz Ivanske,

- da je tuženik kao stečajni upravitelj namjerno kod stečajnog dužnika zapošljavao više radnika s ciljem da potroši sav novac stečajne mase i da vjerovnici I. višeg isplatnog reda ne dobiju ništa, te je tako pogodio nekim djelatnicima i to Zorici Posavec, Mariji Funtek te Jadranki Birt koje je zaposlio a da nije bilo potrebe za time, jer je tuženik za poslove u stečajnom postupku mogao angažirati knjigovodstveni servis za najviše 1.000,00 kn mjesečno što bi bio trošak u ukupnom iznosu od 59.000,00 kn čime je nepotrebno prouzročio trošak a time i štetu stečajnom dužniku u iznosu od 415.453,75 kn,

- da je sa žiro-računa stečajnog dužnika Moslavina d.d. u stečaju podizao iznose na ime materijalnih troškova za Jadranku Birt, ali se ne zna koji su to materijalni troškovi, i to 15. siječnja 2009. iznos od 500,00 kn, 16. lipnja 2009. iznos od 100,00 kn, 31. srpnja 2009. iznos od 300,00 kn, 24. kolovoza 2009. iznos od 1.000,00 kn, 2. lipnja 2010. iznos od 2.000,00 kn, 18. veljače 2013. iznos od 3.000,00 kn i 11. ožujka 2010. iznos od 1.000,00 kn,

- da je s računa stečajnog dužnika podigao iznos od 6.044,00 kn 26. siječnja 2012. i iznos od 7.380,00 kn 9. veljače 2011. koji je isplatio društvu DIV d.o.o. iz Varaždina, a da nije poznato u koju svrhu,

- da je za poslove iseljenja iz poslovnih prostorija odnosno prodavaonica dužnika na temelju ugovora o djelu isplatio ukupan iznos od 56.797,96 kn, a ove poslove je mogao povjeriti trgovačkom društvu Komunalije d.o.o. iz Čazme za iznos od 8.100,00 kn čime je oštetio stečajne vjerovnike za iznos od 48.697,60 kn,

- da je propustio obavijestiti grad Čazmu o promjeni vlasništva na nekretninama koje su prodane u ovršnom postupku, te je obavljao plaćanje komunalne naknade gradu Čazma umjesto da od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnina komunalnu naknadu plaća kupac čime je za ukupan iznos od 7.920,03 kn oštećena stečajna masa,

- da nije zatražio od grada Čazme nakon otvaranja stečajnog postupka od 23. srpnja 2008. smanjenje plaćanja komunalne naknade od 50%, a što je učinio godinu i

pol poslije 18. prosinca 2009., iako mu je to bila obveza prema Zakonu o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, čime je oštetio stečajnu masu i stečajne vjerovnike za iznos od 26.495,92 kn,

- da je tuženik namjerno isprovocirao postupke u predmetima Vindija d.d. Varažd Đurđevac broj Ovr-1030/10, Moslavina d.d. Čazma – Privredna banka broj Ovr-541/06, Praetorian d.o.o. Čazma broj Ovr-394/13 i Ivan Tijan, Čazma broj Ovr-992/12, a da za to nije bilo objektivno nikakve potrebe, čime je prouzročio trošak za odvjetničke usluge u iznosu od 70.206,03 kn,

- da je propustio osigurati naplatu iznosa od 30.278,79 kn po osnovi najamnine i režijskih troškova za poslovni prostor u vlasništvu stečajnog dužnika iznajmljen društvu Elektrocentar Petek d.o.o. Ivanić Grad i iznosa od 17.500,00 kn za poslovni prostor iznajmljen društvu Praetorian d.o.o. Čazma,

- da je tuženik sebi isplatio na ime nagrade bruto iznos od 291.593,22 kn i na ime putnih troškova bruto iznos od 69.566,99 kn, iako su rješenja prvostupanjskog suda kojim mu je odobrena nagrada u tom iznosu i putni troškovi dva puta ukidana od strane višeg suda, a da nakon ukidanja više prvostupanjski sud nije donio novo rješenje.

11. Odredbom čl. 25. st. 1. SZ-a propisano je da je stečajni upravitelj dužan postupati savjesno i uredno te su nabrojane pojedine njegove dužnosti, kao osobito naglašene, ali koje se ne iscrpljuju isključivo u navedenim dužnostima, jer se ne radi o „*numerus clausus*“ dužnostima, s obzirom na to da stečajni upravitelj sukladno odredbi čl. 24. st. 1. SZ-a ima prava i obveze tijela dužnika pravne osobe i zastupa ga kao stečajnog dužnika s ovlastima zastupnika po zakonu sukladno odredbi čl. 24. st. 4. SZ-a. Sukladno odredbi st. 2. čl. 25. SZ-a, stečajni upravitelj je dužan podnositi pisana izvješća o tijeku stečajnoga postupka i o stanju stečajne mase, i to najmanje jedanput u tri mjeseca ili kada to zatraže stečajni sudac ili odbor vjerovnika.

12. Odredbom čl. 28. st. 1. SZ-a, stečajni upravitelj je dužan naknaditi štetu svim sudionicama ako je skrivljeno povrijedio koju od svojih dužnosti, pri čemu stečajni upravitelj ne odgovara za štetu nastalu zbog radnje koju je odobrio stečajni sudac, odnosno zbog radnje koju je poduzeo u ovrsi naloga ili upute stečajnoga suca, osim ako je odobrenje ili uputu isposlovao na prijevaran način (st. 2.). Stavkom 5. čl. 28. SZ-a je određeno da pravo na podnošenje zahtjeva za naknadu štete nastale zbog povrede dužnosti stečajnoga upravitelja zastarijeva protekom roka od tri godine od saznanja oštećenoga za štetu i okolnosti na kojima se zasniva obveza stečajnoga upravitelja za naknadu štete. Pravo na podnošenje zahtjeva za naknadu štete zastarijeva najkasnije protekom roka od tri godine od pravomoćnosti odluke o zaključenju stečajnoga postupka. Pravo na podnošenje zahtjeva za naknadu štete prouzrokovane povredom dužnosti počinjene u svezi s naknadnom diobom ili s nadzorom nad ispunjenjem plana, zastarijeva protekom roka od tri godine od provedbe naknadne diobe ili završetka nadzora.

13. U odnosu na žalbu tužitelja.

14. Pravilno navodi prvostupanjski sud da nepodnošenje odgovora na tužbu samo po sebi ne predstavlja štetnu radnju. Međutim, u odnosu na dva sporna postupka i to Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj: Pm-254/09 i Općinskog

suda u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi poslovni broj P-124/10, koja su okončana presudom zbog ogluhe, jer tuženik nije dao odgovor na tužbu, tužitelj potražuje štete u iznosu od 3.567,78 kn u vidu nastalih parničnih troškova u ukupnom iznosu od 4.869,21 kn (2.831,63 kn + 2.037,58 kn). Naime, nedavanjem odgovora na tužbu, tuženik je očito smatrao da je tužbeni zahtjev osnovan, jer sam tuženik u odgovoru na tužbu osporava tvrdnju tužitelja da je tužbeni zahtjev u predmetu Pm-254/09 bio neosnovan. Stoga ukoliko je tuženik smatrao da su predmetni tužbeni zahtjevi osnovani, tada je trebao, kako bi izbjegao plaćanje parničnih troškova postupiti sukladno odredbi čl. 157. ZPP-a.

15. Pogrešna je ocjena prvostupanjskog suda da je, u odnosu na štetu u iznosu od 12.316,36 kn od ukupnog iznosa od 16.809,01 kn koja je nastala u vidu ovršnih troškova u postupku Općinskog suda u Ivanić gradu, Stalna služba u Čazmi, poslovni broj Ovr-771/10, teret dokaza na tužitelju da dokaže da tuženik nije htio bez opravdanog razloga dobrovoljno predati u posjed Vindiji d.d. poslovni prostor u Čazmi, slijedom čega je proveden prisilni postupak. Naime, upravo suprotno, već iz same činjenice da je proveden ovršni postupak za predaju u posjed ukazuje da tuženik nije imao valjan razlog za odbijanje predaje u posjed. Stoga je trebalo ocijeniti visinu štete i pri tome voditi računa o tome je li tuženik dokazao svoju tvrdnju da bi troškovi skladištenja stvari iz navedenog prostora bili veći od predmetnih ovršnih troškova i da tuženik nije imao drugi prostor gdje je mogao skladištiti te stvari, kao i je li dokazao da sporne stvari nije bilo moguće predati kupcu, a o kojim okolnostima je upravo stečajni upravitelj trebao voditi računa.

16. Jednako tako, i u odnosu na štetu u iznosu od 3.645,30 kn od ukupnog iznosa od 4.975,00 kn koja se odnosi na nastale troškove predaje u posjed nekretnine kupcu Praetorian d.o.o. Čazma, pogrešna je ocjena prvostupanjskog suda da tužitelj nije obrazložio u čemu se ta šteta sastoji, a niti je dokazao visinu štete. Naime, i u ovom slučaju već iz same činjenice da je proveden ovršni postupak za predaju u posjed ukazuje da tuženik nije imao valjan razlog za odbijanje predaje u posjed. Pri tome se ukazuje da je tužitelj još uz tužbu dostavio rješenje o ovrsi poslovni br. Ovr-394/13 (list 30. spisa) iz kojeg je razvidna visina navedene štete te je predložio i izvođenje dokaza uvidom u spis Općinskog suda u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi br. Ovr-394/13.

17. I u odnosu na štetu koja se odnosi na troškove ovrhe i zateznih kamata koji su nastali prisilnom naplatom komunalne naknade koji troškovi iznose 3.354,56 kn (od ukupnog iznosa od 4.578,23 kn (606,15+1.772,96+1.169,57+507,01+522,54)) te koji su nastali prisilnom naplatom pričuve, a koji troškovi iznose 2.466,41 kn (od ukupnog iznosa od 3.366,09 kn), pogrešna je ocjena prvostupanjskog suda da u odnosu na navedene troškove nije mogao zaključiti je li prisilnom naplatom tuženik oštetio stečajnu masu li ne, jer nije raspolagao podacima je li stečajni dužnik imao u tom razdoblju drugih neplaćenih obveza. Naime provedenim vještačenjem je nesporno utvrđeno da je u spornom razdoblju na računu stečajnog dužnika bilo dovoljno sredstava za plaćanje komunalne naknade i sporne pričuve pa je stoga tuženik bio dužan dokazati da su postojali opravdani razlozi ne plaćanja ovih troškova na vrijeme.

18. U odnosu na štetu od 9.408,75 kn od ukupnog iznosa od 12.840,79 kn, koja je nastala jer tuženik nije podnio žalbu na rješenje Grada Čazme, a koje rješenje se odnosi na prisilnu naplatu komunalne naknade za razdoblje prije pokretanja stečajnog postupka, pogrešan je zaključak prvostupanjskog suda da tužbeni zahtjev u tom dijelu nije osnovan, jer tuženik podnošenjem žalbe ne bi spriječio provedbu spornog rješenja, jer žalba protiv rješenja o prisilnoj naplati ne odgađa ovrhu. Naime, nije odlučno je li žalba odgađa ovrhu, već je u konkretnom slučaju odlučno radi li se doista o komunalnoj naknadi koja se odnosi na razdoblje prije otvaranja stečajnog postupka, kako to tvrdi tužitelj. Naime, u slučaju ako se doista radi o potraživanju Grada Čazme koje se odnosi na razdoblje prije otvaranja stečajnog postupka, onda je sasvim razvidno da je ovakvim postupanjem tuženika, odnosno ne podnošenjem žalbe protiv spornog rješenja, nanesena šteta tužitelju, s obzirom na to da je po redovitom tijeku stvari bilo za očekivati da bi se u daljnjem postupku utvrdilo da Grad Čazma nema pravo na naplatu te naknade kao obveza stečajne mase, slijedom čega bi naplaćeni iznos bio vraćen na račun stečajnog dužnika, jer je u tom slučaju Grad Čazma bio dužan prijaviti to potraživanje u stečajnom postupku i namirivati se kao i ostali stečajni vjerovnici, a ne namirivati se kao vjerovnik stečajne mase.

19. Pogrešna je ocjena prvostupanjskog suda da samim time što je tuženik plaćanje iznosa od 35.682,15 kn (od ukupnog iznosa od 48.697,96 kn) izvršio na temelju ugovora o djelu na ime poslova iseljenja pokretne imovine iz prodanih poslovnih prostora, ne postoji odgovornost tuženika za naknadu štete. Naime, za ocjenu je li nekom radnjom tuženik nanio štetu tužitelju kao stečajnom vjerovniku, nije odlučno postoji li valjana pravna osnova takve radnje, već je odlučno je li tuženik takvom radnjom povrijedio neku od svojih dužnosti. Stoga je neodlučno ako je tuženik za izvršenje nekog posla sklopio ugovor (u konkretnom slučaju ugovor o djelu), čime bi postojala pravna osnova same isplate za ugovoreni i izvršeni posao, već je odlučno je li takvom radnjom tuženik povrijedio neku od svojih dužnosti, što bi bio slučaj ako bi se tijekom postupka dokazalo da je izvršenje ugovorenog posla višestruko preplaćeno u odnosu na tržišnu cijenu takvog posla. Štetna radnja tada nije samo sklapanje ugovora, već je štetna radnja sklapanje takvog ugovora kojim je ugovorni posao višestruko preplaćen. Zbog pogrešnog pravnog pristupa, u odnosu na navedenu štetu, izostala je ocjena prvostupanjskog suda odlučnih činjenica, odnosno je li doista navedeni posao višestruko preplaćen ili ne, posebno imajući u vidu da je tužitelj u spis dostavio ponudu na višestruko manji iznos pa je trebalo utvrditi jesu li te ponude usporedive i koja je bila tržišna cijena te usluge u sporno vrijeme.

20. U odnosu na štetu u iznosu od 732,72 kn (od ukupnog iznosa od 1.000,00 kn) na ime akontacije za putne troškove od 24. kolovoza 2009. kao i u odnosu na štetu u iznosu od 2.198,17 kn (od ukupnog iznosa od 3.000,00) koji se odnosi na iznos podignut 18. veljače 2013. na ime materijalnih troškova, te u odnosu na štetu u iznosu od 4.428,58 kn (od ukupnog iznosa od 6.044,00 kn) koji iznos je stečajni upravitelj podigao s računa stečajnog dužnika 26. siječnja 2012., prvostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer u odnosu na te štete nema razloga o odlučnim činjenicama, odnosno prvostupanjski sud nije uopće obrazložio iz kojih razloga je odbio tužbeni zahtjev u tom dijelu.

21. Pravilna je ocjena prvostupanjskog suda u odnosu na isplaćeni iznos od 415.453,75 kn koji predstavlja ukupno isplaćene plaće radnicama stečajnog dužnika Zorici Posavec, Mariji Funtek od kojeg iznosa tužitelj na ime naknade štete potražuje iznos od 304.412,80 kn, jer tužitelj nije dokazao da je njihovim zapošljavanjem i isplatom plaća tim radnicama, tužitelju nastala šteta. Osim navoda da bi sve poslove koje su navedene radnice obavljale, mogao obaviti knjigovodstveni servis po cijeni od 1.000,00 kn mjesečno, tužitelj nije sukladno odredbi čl. 219. ZPP-a, dokazao tu svoju tvrdnju niti je u tom smjeru predlagao dokazne prijedloge. Jednako tako tužitelj nije dokazao ni da mu je nastala šteta u visini od 7.946,02 kn (od ukupnog iznosa od 10.844,50 kn) koji iznos potražuje s osnove razlike između cijene od 28.600,00 kn po kojoj je prodano zemljište u Ivanskoj i cijene od 39.444,50 kn koja je navodno bila ponuđena na dražbi koju je navodno tuženik prekinuo, jer tužitelj navedene tvrdnje nije dokazao.

22. Suprotno žalbenim navodima pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da tužitelju nije nastala šteta u iznosu od 659,45 kn (od ukupnog iznosa od 900,00 kn (500,00+200,00+100,00)) i to isplata na ime materijalnih troškova radnici Jadranki Birt, jer iz provedenog vještačenja proizlazi da je isplata radnici Jadranki Birt izvršena na ime materijalnih troškova i da su time plaćani gotovinski računi za redovito poslovanje, pa je stoga na tužitelju bio teret dokaza suprotnog, dok je u odnosu na iznos od 1.465,45 kn (od ukupnog iznosa od 2.000,00 kn) podignutom 2. lipnja 2010. iz provedenog vještačenja razvidno da je doista provedena pozajmica od društva Drvo građenje d.d. u stečaju, od 26. listopada 2009., te je slijedom toga i opravdano vraćanje te pozajmice.

23. Pravilna je ocjena prvostupanjskog suda da tužitelj nije sukladno odredbi čl. 219. ZPP-a dokazao sve pretpostavke odgovornosti za štetu glede potraživanja u iznosu od 5.803,19 kn (od ukupnog iznosa od 7.920,03 kn (797,04+756,45+5.400,00+356,40+610,14)) koji se odnosi na plaćanje komunalne naknade za prodane nekretnine, s obzirom na to da obveza plaćanja komunalne naknade ne započinje pravomoćnošću rješenja o dosudi kako to pogrešno smatra tužitelj. Jednako tako pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da tužitelju nije nastala šteta koja se sastoji u plaćenju komunalnoj naknadi u iznosu od 19.414,20 kn (od ukupnog iznosa od 26.495,92 kn (4.741,92+11.954,31+9.799,69)) za koju tužitelj smatra da je nastala time što stečajni upravitelj nije odmah nakon otvaranja stečajnog postupka tražio smanjenje plaćanja komunalne naknade od 50% iako mu je to bila obveza prema Zakonu o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi. Prvenstveno se ukazuje da mogućnost smanjenja komunalne naknade nije propisana Zakonom o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi na koji se poziva tužitelj, već Zakonom o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“ broj: 36/95, 109/95, 21/96, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 82/04, 110/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09; dalje: ZKG). Imajući u vidu odredbu čl. 20.d. ZKG-a, prema kojoj se tek u slučaju kad se poslovna djelatnost ne obavlja više od 6 mjeseci u kalendarskoj godini, koeficijent namjene umanjuje za 50% te da je stečaj nad Moslavina d.d. otvoren 23. srpnja 2008. to je razvidno da Moslavina d.d. nije ni mogla ostvariti navedena umanjenja za 2008. godinu, dok je zahtjev predan 18. prosinca 2009. (list 77. spisa), čime je tuženik ispunio svoju obvezu.

24. Pravilna je ocjena prvostupanjskog suda da tužitelj nije sukladno odredbi čl. 219. ZPP-a dokazao, niti je u tom smjeru predlagao dokazne prijedloge, da mu je nastala šteta u iznosu od 35.557,48 kn (od ukupnog iznosa od 48.527,81 kn) koja se odnosi na odvjetničke usluge u postupcima broj Ovr-443/11, broj Ovr-360/11, broj Ovr-1030/10, Ovr-541/06, Ovr-394/13 i Ovr-992/12, te u iznosu od 35.008,65 kn (od ukupnog iznosa od 47.778,79 kn (30.278,79 + 17.500,00)), jer je propustio osigurati naplatu najamnine i režijskih troškova za poslovne prostore iznajmljene društvu Elektrocentar Petek d.o.o. i Praetorian d.o.o. Napominje se da prvostupanjski sud pogrešno navodi iznos od 70.206,03 kn koji je tužitelj potraživao s osnove predmetnih odvjetničkih usluga, budući da je tužitelj u tužbi specificirao iznos od 35.557,48 kn koji potražuje po toj osnovi, dok je u preinaci tužbe na listu 63. spisa u činjeničnim navodima, očito pogrešno naveo iznos od 70.206,03 kn koji je potom i prvostupanjski sud pogrešno primijenio.

25. U odnosu na iznos štete od 5.482,23 kn (od ukupnog iznosa od 7.482,00 kn) pravilna je ocjena prvostupanjskog suda da tužitelj nije dokazao pretpostavke odgovornosti za štetu u navedenom dijelu, posebno imajući u vidu da je iz provedenog vještačenja razvidno da je navedenom uplatom od 12. lipnja 2010. proveden povrat sredstava na račun za posebne namjene za stečajnog dužnika, odnosno da je navedeni prijenos sredstava dokumentiran.

26. Slijedom navedenog u dijelu koji se odnosi na naknadu štete u iznosu od 410.267,24 kn, tužitelj svojim žalbenim navodima nije doveo u osnovanu sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude, jer je prvostupanjski sud pravilno ocijenio izvedene dokaze, dok zaključci o odlučnim činjenicama imaju uporišta u sudskom spisu te je na činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo kada je odbio tužbeni zahtjev u navedenom dijelu kao neosnovan pa je stoga primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, tužiteljevu žalbu u navedenom dijelu valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu, kako je odlučeno u izreci ove presude.

27. U odnosu na žalbu tuženika.

28. Osnovano tuženik u žalbi navodi da je prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

29. Naime, tuženik je prigovor zastare istaknuo nakon zaključenja prethodnog postupka, međutim s obzirom na to da je prigovor zastare materijalno pravni prigovor, njega je sukladno odredbi čl. 288.a st. 6. ZPP-a, moguće isticati i nakon zaključenja prethodnog postupka, ali se radi njegova opravdanja ne mogu iznositi nove činjenice niti se mogu predlagati novi dokazi, osim u slučaju iz članka 299. stavka 2. ZPP-a. Slijedom navedenog, unatoč tome što je tuženik navedeni prigovor istaknuo nakon zaključenja prethodnog postupka, prvostupanjski sud je bio dužan dati ocjenu smatra li navedeni prigovor osnovanim ili ne, što je prvostupanjski sud propustio učiniti. S obzirom na ovakav pogrešan pravni pristup, izostala je i ocjena odlučnih činjenica odnosno kada je tužitelj sukladno odredbi čl. 28. st. 5. SZ-a, saznao za štetu i okolnosti na kojima se zasniva obveza stečajnoga upravitelja za naknadu štete, koje činjenice je prvostupanjski sud mogao utvrditi uvidom u spis

K-DO-344/12 Općinskog državnog odvjetništva u Ivanić Gradu, s obzirom na to da iz rješenja ODO Ivanić Grad, poslovni broj: K-DO-344/12 od 2. siječnja 2015. proizlazi da je kaznenu prijavu protiv tuženika podnio upravo tužitelj i to radi nanošenja štete vjerovnicima radnjama na koje se poziva i u ovom postupku. Navedeni dokazni prijedlog tuženik je iznio na ročištu održanom 27. travnja 2017., odnosno prije zaključenja prethodnog postupka, pa se stoga u odnosu na njega ne radi o novim dokazima.

30. Slijedom navedenog, u ponovnom postupku prvostupanjski sud će ocijeniti kada je tužitelj saznao za štetu i okolnosti na kojima se zasniva obveza stečajnog upravitelja za naknadu štete i to u odnosu na svaki pojedini zahtjev po kojem tužitelj zahtijeva naknadu štete, pri čemu se napominje da saznanje za štetu obuhvaća saznanje i za opseg i visinu štete, dakle, relevantne činjenice na temelju kojih oštećenik može zaključiti o opsegu štete, odnosno elemente njezine visine, dok se saznanje za okolnosti na kojima se zasniva obveza stečajnoga upravitelja za naknadu štete kao druga kumulativna činjenica, procjenjuje prema vremenu kada su tužitelju kao oštećenoj osobi bili dostupni podaci o štetniku s potrebnim podacima za poduzimanje odgovarajućih radnji radi ostvarenja naknade štete.

31. Stoga je sukladno odredbi čl. 370. ZPP-a, presudu u točki I. njezine izreke, valjalo ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, kako je odlučeno u točki I. izreke rješenja.

32. Imajući u vidu da odluka o parničnom trošku ovisi o odluci o glavnoj stvari, to je sukladno odredbi čl. 380. ZPP-a valjalo ukinuti i točku III. i IV. izreke presude (točka I. izreke rješenja).

33. Napominje se da je pravilna ocjena prvostupanjskog suda da je isplatama iznosa od 3.300,00 kn 12. svibnja 2009., 3.000,00 kn od 16. srpnja 2009., 1.000,00 kn od 11. ožujka 2010., i 7.380,00 kn od 9. veljače 2011. tuženik nanio štetu tužitelju, jer navedene isplate nisu dokumentirane i tuženik nije dokazao svrhu i opravdanost tih isplata, kao što je pravilna ocjena prvostupanjskog suda da je isplatom samome sebi nagrade u iznosu od 291.593,22 kn i putnih troškova u iznosu od 69.566,99 kn, tuženik također nanio štetu, jer je isplatu izvršio prije pravomoćnosti rješenja kojim mu je nagrada i troškovi odobreni. S time da se napominje da je u odnosu na ovu konkretnu štetu kao i sve ostale na kojima tužitelj temelji svoj tužbeni zahtjev, potrebno utvrditi je li takvu radnju odobrio stečajni sudac ili ne, a koja ocjena je u odnosu na sve utužene štetne radnje izostala, čime nema razloga o odlučnim činjenicama slijedom čega je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba postupak iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

34. Podredno se ukazuje da nisu osnovani žalbeni navodi tuženika da tužitelj nije aktivno legitimiran i da tužitelj nema pravo zahtijevati isplatu štete za sebe, već za stečajnu masu, s obzirom na to da je upravo suprotno propisano odredbom čl. 28. st. 1. SZ-a, prema kojoj svaki sudionik, a tužitelj je nesporno kao stečajni vjerovnik sudionik stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom Moslavina d.d. u stečaju, ima pravo na naknadu štete od stečajnog upravitelja (tako Vrhovnim sud Republike Hrvatske, Revt-102/2003-2 od 4. veljače 2004.).

35. U ponovnom postupku prvostupanjski sud će imajući u vidu razloge iznesene u obrazloženju ovog rješenja, otkloniti ukazane bitne povrede postupka, pravilno utvrditi činjenično stanje i po potrebi izvesti predložene dokaze te će iznijeti razloge o odlučnim činjenicama i pravilno primijeniti materijalno pravo i donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku koju će valjano obrazložiti.

36. Odluka iz točke II. izreke ovog rješenja temelji se na odredbi čl. 166. st. 3. i 4. ZPP-a.

Zagreb, 30. travnja 2021.

Predsjednica vijeća
Božena Zajec

Broj zapisa: eb2f9-daba3

Kontrolni broj: 0406e-467c9-16e3c

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=BOŽENA ZAJEC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.